

Arrest

nr. 151 263 van 26 augustus 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. DE POURCQ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Met de eerste bestreden beslissing wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen die door verzoeker werd ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ongegrond bevonden, op grond van de volgende motieven:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 23/08/2010 bij aangetekend

schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 25/12/2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor [...] die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd.30/08/2013 in gesloten omslag).

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel

risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene/n te willen overhandigen.

GELIEVE ONDER GEEN BEDING DEZE BESLISSING TE BETEKENEN ZONDER DE BIJGEVOEGDE GESLOTEN OMSLAG.”

1.2. Met de tweede bestreden beslissing wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd, om de volgende redenen:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Mevrouw [...] geboorteplaats: Prizren nationaliteit: Kosovo

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: betrokkene werd de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 05/03/2010 (bijlage 26quater).”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, stellende dat “een tweetal medische stukken onder de radar van de medisch adviseur zijn gebleven”, met name twee medische rapporten van dokter S. van 9 januari 2013. Zij werden dus niet geëvalueerd door de arts-adviseur.

3.2. De verwerende partij betoogt in haar nota dat de eerste bestreden beslissing is gesteund op het advies van de arts-adviseur van 30 augustus 2013, die de medische toestand heeft geëvalueerd en waarin hij alle voorgelegde medische attesten sinds 17 oktober 2006 tot en met het attest van 24 april 2013 van Dr. M. heeft vermeld. Verder ontkent zij niet dat het medisch verslag van dokter S. van 9 januari in het administratief dossier voorkomt in 2 exemplaren, verwijst zij naar de inhoud van dat verslag en stelt zij dat verzoekster niet duidelijk maakt in welke mate dat verslag het advies van de arts-adviseur gunstig zou hebben beïnvloed. Zij stelt ook nog dat op de arts-adviseur niet de wettelijke verplichting rust om de opsomming te maken van alle attesten die hij in zijn advies opneemt. Uit het administratief dossier blijkt de aanwezigheid van de kwestieuze attesten van 9 januari 2013. Voor zoveel als die niets nieuws aanbrengen, is er geen belang ze te vermelden, temeer daar in het medisch advies van 30 augustus 2013 wordt verwezen naar een meer recent attest, met name dat van 24 april 2013.

3.3. De eerste bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§1 . De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige [2 en recente]2 inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift [2 dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag]2 vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Uit de bewoordingen van de eerste bestreden beslissing kan worden afgeleid dat zij volledig is opgehangen aan het advies van de arts-adviseur van 30 augustus 2013.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De standpunten van de partijen leren dat niet wordt betwist dat het medisch attest van dokter S. van 9 januari 2013 aan de verwerende partij ter kennis werd gebracht en dat het niet werd vermeld in het advies van de arts-adviseur van 30 augustus 2013 waarop de eerste bestreden beslissing gebaseerd is.

Uit deze laatste vaststelling moet worden afgeleid dat het niet vaststaat dat de arts-adviseur rekening heeft gehouden met dit attest toen hij de verwerende partij adviseerde over de medische toestand van verzoekster. De stelling van de verwerende partij, met name dat er geen verplichting is om een opsomming te maken van alle attesten die hij in zijn advies vermeldt, doet daaraan geen afbreuk, temeer nu alle andere attesten wel degelijk werden opgesomd.

Daarbij aansluitend kan verder worden vastgesteld dat de arts-adviseur niet alleen het meest recente attest heeft vermeld, maar ook alle voorgaanden (vanaf 17 oktober 2006), zodat het loutere feit dat een recenter attest wél zou zijn vermeld geen indicatie inhoudt van het feit dat verzoekster geen belang zou hebben bij haar grief. Bovendien is dit recentere attest afkomstig van een andere dokter dan dokter S. De Raad heeft niet de bevoegdheid om de voorliggende medische attesten te gaan interpreteren, en al evenmin om de relatie tussen de verschillende attesten onderling te beoordelen en de vraag of de daarin vervatte medische beoordelingen elkaar al dan niet kunnen opheffen. Om die reden kan de verwerende partij niet worden gevolgd waar zij stelt dat omwille van de inhoud van het attest van 9 januari 2013 enerzijds, en omwille van het feit dat er recentere attesten voorliggen anderzijds, verzoekster geen belang zou hebben bij het onbetwiste feit dat in het advies van 30 augustus 2013 het attest van 9 januari 2013 niet werd vermeld.

Verzoekster heeft een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk gemaakt. Dit leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing.

3.4. Wat betreft de tweede bestreden beslissing, met name het bevel om het grondgebied te verlaten, stelt verzoekster dat voor zover de beslissing tot ongegrondverklaring van het medisch regularisatieverzoek wordt vernietigd, ook het op dezelfde dag genomen bevel om het grondgebied te verlaten moet worden vernietigd, *“vermits het een direct uitvloeisel en de uitvoering ervan vormt”*.

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verwerende partij het klaarblijkelijk zelf nuttig en nodig heeft geacht om de bevoegdheid om een bevel om het grondgebied af te leveren slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door verzoekster ingediende aanvraag tot regularisatie om medische redenen. Door aldus te handelen erkent zij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten. De afgifte van de tweede bestreden beslissing is dus gesteund op de eerste bestreden beslissing. Verzoekster kan derhalve worden bijgetreden waar zij stelt dat de vernietiging van de eerste bestreden beslissing ook die van de tweede bestreden beslissing met zich moet brengen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 4 september 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum, worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS